

การพัฒนาแบบฝึกเพื่อส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “ฉันรักเมืองไทย”
สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้*

The Development of Reading Exercises Entitled
“I love Thailand” for Pratomsuksa Level 2 Students in the
Three Southern-most Provinces of Thailand*

โสภิน วัฒนเมธาวิ**

ดร.นพเก้า ณ พัทลุง***

สมจิตร ปรางสุวรรณ****

จิรดา เจริญน้ำ*****

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบฝึกส่งเสริมการอ่านเรื่อง “ฉันรักเมืองไทย” สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการใช้แบบฝึกเพื่อส่งเสริมการอ่านเรื่อง “ฉันรักเมืองไทย” กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโบราณสฤติ อำเภอสู่หงป่าดี จังหวัดนราธิวาส จำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง

ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินแบบฝึกส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “ฉันรักเมืองไทย” สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยภาพรวมอยู่ระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีคุณภาพอยู่ในระดับดีในทุกรายการ และผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน หลังเรียน ($\bar{X}=20.37$) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}=14.17$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

*วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยทักษิณ

**นักวิชาการศึกษา 6 มหาวิทยาลัยทักษิณ

***อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

****ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดหัวหมอน

*****คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ABSTRACT

This research is sought to develop reading exercises entitled "I love Thailand" for Pratomsuksa level 2 students (Pratomsuksa 4-6) in the three southern-most provinces of Thailand and to compare the level of comprehension among them in the three provinces. The group of participants were 30 Pratomsuksa 6 students from Boransatid school in Sungaipadi District, Naratiwat Province. The research was conducted in semester 1 of the academic year 2007, using the purposeful sampling as a method.

Based on the findings, the evaluation of the reading exercises was found to be at "good" level in general. When looking at each specific item, all of them were rated at "good" level. With the level of comprehension, it was found that the level of comprehension of the students improved significantly, whereby the level of comprehension after completing the exercises was found at 20.37, while that before taking the exercises was only 14.17. This shows the level of significance at .001

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดให้การจัดการศึกษามุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุล โดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านภาษาเน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 3) เพราะภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่มีความสำคัญเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติและเป็นเครื่องมือสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทั้งยังทำหน้าที่บูรณาการทางสังคม ชำรงสังคม ส่งเสริมความมั่นคง ถ่ายทอดประเพณี วัฒนธรรมของชาติทั้งในอดีต ปัจจุบัน และในอนาคต จึงนับได้ว่าภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญที่สุด (วิรัตน์ จุติประภาศ. 2542 : 1) ดังนั้นจึงควรให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า มีความรู้และเจตคติอันถูกต้องตามความเหมาะสมแก่วัยและระดับชั้น เพื่อให้ใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและสังคม ดังจุดประสงค์ทั่วไปของการสอนภาษาไทยที่กล่าวไว้ว่าให้มีทักษะทางภาษาในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยมีความรู้ ความเข้าใจหลักเกณฑ์อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2521 : 1) จะเห็นว่าทักษะทางภาษาทั้งสี่ประการมีความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านและการเขียน ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของกิจกรรมทั้งหลายในการเรียนของนักเรียน (สุรามาศ สังข์ลาโพธิ์. 2531 : 2)

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้อง จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้อ่านทุกคน ฉะนั้นการที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่าน เพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. 2540 : 1) จะเห็นว่า การอ่านมีความจำเป็นมากสำหรับนักเรียน เพราะการอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียน หากมีทักษะการอ่านอย่างดีแล้ว การเรียนวิชาอื่นๆก็บังเกิดผลดีด้วย จึงกล่าวได้ว่าการอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญไม่น้อย ซึ่งสอดคล้องกับ นพดล จันทรพิชญ์ (2542 : 74) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์อย่างยิ่ง โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่มีหนังสือให้เลือกอ่านได้มากมาย การอ่านช่วยให้เราสามารถหาความรู้ความบันเทิง สร้างเสริมประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์แก่ชีวิต ทั้งการศึกษา

อาชีพการงาน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ฉะนั้นการที่ผู้อ่านจะได้รับประโยชน์อย่างแท้จริงจากการอ่านนั้น ผู้อ่านจะต้องเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วรวบรวมความคิดจากสิ่งที่อ่าน ดังนั้นครูจึงควรให้ความสำคัญในการสอนอ่าน และส่งเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น

การจัดการศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส พบว่า การจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทย ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะในการอ่าน ไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่าน ไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้จากการอ่านไปปรับใช้ในการเรียนวิชาอื่นๆ และชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่งผลให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนบ่อยครั้ง ทำให้นักเรียนมีโอกาสด้านทักษะด้านการอ่านน้อยลง ประกอบกับการสอนอ่านของครู ไม่ได้สร้างความสนใจในการอ่าน ดังที่กมลวรรณ จำหรี (2535 : 4) กล่าวว่า การสอนอ่านไม่อาจปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการอ่านได้ เพราะครูขาดการเสริมสร้างความสนใจก่อนที่จะเริ่มสอนอ่าน ขาดกิจกรรมที่จะชี้แนวทางในการอ่านให้มีประสิทธิภาพ นักเรียนไม่ได้รับการกระตุ้นให้เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ ไม่มีความภูมิใจในประสบการณ์ที่เป็นความสำเร็จ ไม่มีโอกาสเรียนรู้ไปทีละขั้นตอน ตามความสามารถและความสนใจ เพราะขาดแบบฝึกที่ส่งเสริมประสบการณ์ในการอ่านนั่นเอง

แบบฝึกจึงเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่ช่วยพัฒนาความรู้และทักษะต่างๆ ของนักเรียนได้ โดยเฉพาะทักษะด้านการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ ประทีป ศิริบังข (2530 : 75-76) กล่าวว่า การใช้แบบฝึกเสริมทักษะมีประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้สอนหลายด้านด้วยกัน เพราะจะช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่างๆ ของนักเรียนได้อย่างชัดเจน ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทบทวนเนื้อหาวิชาที่เรียนไปแล้ว เป็นการฝึกให้มีความรับผิดชอบ และได้เห็นความก้าวหน้าของตนเอง เช่นเดียวกับ อรุณศรี แสงแก้ว (2530 : 17) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่จำเป็นและมีส่วนช่วยในการฝึกทักษะทางภาษา การฝึกทักษะในแต่ละทักษะนั้น อาจมีได้หลายแบบฝึกเพื่อไม่ให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการสอน ที่ครูผู้สอนสามารถพัฒนารูปแบบให้น่าสนใจได้อย่างหลากหลาย อีกทั้งนำมาเป็นสื่อการเรียนการสอนในห้องเรียนได้โดยตรง ซึ่งจะเป็นตัวกลางที่ช่วยให้นักเรียนสามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนที่ตั้งไว้ได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาแบบฝึกเพื่อส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “ฉันรักเมืองไทย” สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้อ่านที่ดี มีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน เพราะนักเรียนในระดับชั้นดังกล่าวเป็นระดับต้น ซึ่งจะเป็นพื้นฐานของการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น หากนักเรียนมีทักษะในการอ่านที่ดีนักเรียนก็จะสามารถพัฒนาตนเอง สามารถค้นคว้าหาความรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไปได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “ฉันรักเมืองไทย” สำหรับนักเรียน ระดับช่วงชั้นที่ 2 ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการใช้แบบฝึกเพื่อส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “ฉันรักเมืองไทย”

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกส่งเสริมการอ่านเรื่อง “ฉันรักเมืองไทย” สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีคุณภาพอยู่ในระดับดี
2. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ หลังใช้สูงกว่า ก่อนใช้แบบฝึกเพื่อส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “ฉันรักเมืองไทย”

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกเพื่อส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “ฉันรักเมืองไทย” สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 ความสำคัญ และประโยชน์ของการอ่าน
 - 1.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
2. การอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 2.1 ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 2.2 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
3. แบบฝึก
 - 3.1 ความหมายของแบบฝึก
 - 3.2 ลักษณะของแบบฝึก
 - 3.3 ประโยชน์ของแบบฝึก
 - 3.4 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
 - 3.5 หลักในการสร้างแบบฝึก
4. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโบราณสถิตย์ อำเภอสุนทราราม จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 30 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น

แบบฝึกเพื่อส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “ฉันรักเมืองไทย”

2.2 ตัวแปรตาม

ความเข้าใจในการอ่าน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบฝึกเพื่อส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “ฉันรักเมืองไทย” จำนวน 10 แบบฝึก
2. แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบการใช้แบบฝึกเพื่อส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “ฉันรักเมืองไทย” จำนวน 10 แผน
3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 30 ข้อ

4. การดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi – experimental design) โดยมีแบบแผนการทดลองแบบมีการทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน One – Group Pretest – Posttest Design (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 : 240)

โดยดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มทดลองโดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบฝึก เพื่อส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “ฉันรักเมืองไทย” จำนวน 10 แบบฝึก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับกลุ่มทดลองโดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. สถิติพื้นฐาน

- 1.1 ค่าเฉลี่ย (Means) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)
- 1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 106)

2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

- 2.1 วิเคราะห์ผลการประเมินแบบฝึกจากผู้เชี่ยวชาญ และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้
 - 3.00 - 2.51 หมายถึง คุณภาพดี
 - 2.50 - 1.51 หมายถึง คุณภาพปานกลาง
 - 1.50 - 1.00 หมายถึง คุณภาพพอใช้

2.2. การวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของคะแนน จากการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “ฉันรักเมืองไทย” โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent Samples (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 112)

สรุปผล

1. ผลการประเมินแบบฝึกส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “ฉันรักเมืองไทย” สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ในทุกรายการ
2. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการใช้แบบฝึกเพื่อส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “ฉันรักเมืองไทย” หลังเรียน ($\bar{X}=20.37$) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}=14.17$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อภิปรายผล

1. ผลการประเมินแบบฝึกส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “ฉันรักเมืองไทย” สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ในทุกรายการ ทั้งนี้อาจเนื่องจากแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสร้างโดยอาศัยหลักการและแนวคิดต่างๆ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำไปทดลองใช้ และนำผลการทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทำให้องค์ประกอบต่างๆ ของแบบฝึกมีความสอดคล้องและเหมาะสมแก่การนำไปใช้
2. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการใช้แบบฝึกเพื่อส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “ฉันรักเมืองไทย” หลังเรียน ($\bar{X}=20.37$) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}=14.17$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งนี้เนื่องจากแบบฝึกมีประโยชน์กับครูและนักเรียนด้านการพัฒนาทักษะด้านการวัดผลประเมินผลทำให้ครูทราบข้อบกพร่องของนักเรียน และช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน (กัญญา ทิพย์ลาย 2545 : 16) ซึ่งสอดคล้องกับ ละเอียด คชวัฒน์ (2537 : 16) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือวัดผลและประเมินผล ช่วยให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า หรือข้อบกพร่องของนักเรียน และช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลการวิจัยหลายเรื่องที่ได้มีผู้ทำวิจัยไว้ ได้แก่ อรุณศรี แสงแก้ว (2530 : 84) ศึกษาความสามารถในการอ่าน และเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนโดยใช้แบบฝึกอ่านที่ใช้คำถามระดับต่างๆ กับการสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกอ่านที่ใช้คำถามระดับต่างๆ มีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กมลวรรณ ขำหวิ (2535 : 85) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและเจตคติที่ดีต่อการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่าน และเจตคติต่อการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยุพิน พลคร (2540 : 94) ได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะที่มีประสิทธิภาพในการออกเสียงพยัญชนะ ข, ฉ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 : ศึกษาเฉพาะกรณีที่พูดภาษาถิ่นส่วย โรงเรียนบ้านเหล่าคำหมาก ผลปรากฏว่านักเรียนที่พูดภาษาถิ่นส่วยหลังจากได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงพยัญชนะ ข, ฉ สูงกว่าก่อนได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ก่อนนำแบบฝึกไปใช้ ควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกทักษะการใช้แบบฝึกให้ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อลดปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้การฝึกไม่ติดขัดและเป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความพึงพอใจหรือเจตคติของนักเรียนต่อการใช้แบบฝึกส่งเสริมการอ่าน
2. ควรพัฒนาแบบฝึกเพื่อส่งเสริมการอ่าน สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ จำหวิ. (2535). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาสมรรถภาพการอ่านกับการสอนอ่านตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร.
- นพดล จันทรเพ็ญ. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ลิฟเพรส จำกัด.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประทีป ศิริบังข. (2530). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนเรียงความแบบปกติ กับการใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ยุพิน พลดร. (2540). การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะที่มีประสิทธิภาพในการออกเสียงพยัญชนะ ข, ฉ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 : ศึกษาเฉพาะกรณีที่พูดภาษาถิ่นส่วย โรงเรียนบ้านเหล่าหมากคำ. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ล้วน สายยศและ อังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ละเอียด กชวัฒน์. (2537). การใช้แบบฝึกพัฒนาการเขียนกลอนสุภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางน้ำเปรี้ยว ฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิรัตน์ จุติประภาศ. (2542). การสร้างแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.

สุธามาศ สัจจลาโพธิ์. (2531). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และความคงทนในการจำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กับแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2537). หลักการสอนและวิธีสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

อรุณศรี แสงแก้ว. (2530). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกการอ่านที่มีคำตามระดับต่างๆ. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

